

Belda & Sanjosex, millor disc de folk

Premi Enderrock 2017 de la crítica

L'inÀdit duet artÀstic format per **Carles Belda** i Carles SanjosÀ© (**Sanjosex**) recull una part del repertori de cançons de transmissiÀ³ oral de les comarques gironines a *CÀntutÀ* (BankRobber, 2016), un homenatge preciosista a la tradiciÀ³. Hereus de la mÀsica dels avis, el disc À³s la punta de l'iceberg d'un projecte que inclou un web amb mÀs de mil gravacions i un festival que va nÀixer a CassÀ de la Selva.

Carles Belda i Sanjosex. Foto: Nèstor Noci

Què us sembla haver guanyat el Premi Enderrock al millor disc de folk?

Sanjosex: Estem molt contents, no pot ser d'altra manera! Som conscients, però, que el mèrit és de més gent. D'en Jordi Casadesús i la Coloma Bertran, de l'Albert Massip, d'en Francesc Viladiu i Alter Sinergies, d'en Marçal Lladó i tota la colla de BankRobber, etc.

Sanjosex ve del pop indie. T'hauries imaginat mai rebre un guardó en aquesta categoria?

Sanjosex: No! Quan comences un projecte, tot i que tu li veus tota la transcendència i idoneïtat, no saps mai com acabarà ni si serà reeixit. En aquest cas els fets estan demostrant que érem al lloc adequat amb la predisposició adequada. Em sento molt agraït.

Hi ha una de les cançons, "La dida", que tinc entès que la teva àvia et cantava de petit. Quina és la història personal darrere la cançó?

Sanjosex: De petit me'n cantava moltes i no sé si aquesta també hi era... El que simplement vaig fer aprofitant el projecte Cantut.cat va ser anar-la a gravar. En vaig sortir amb quasi vint cançons, una de les quals era "La dida", que per la seva senzillesa i duresa em/ens va inspirar.

Tu, Carles Belda, has comentat algun cop que una de les cançons que més t'agraden és "El pomeró". Per què?

Carles Belda: Com diu la dita, m'agraden totes. "El pomeró" em fot gràcia per dos motius. D'una banda, és feta per una sabadellenca il·lustre, la Narcisa Freixes, gran música i pedagoga, i d'altra banda, aporta la visió de país a la tria, mostra una repertori viatger.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=_gWv4_Y_Rq0

Heu tingut alguna dificultat o xoc d'opinions a l'hora d'adaptar les cançons, escollir les paraules que sonen antigues i actualitzar-les?

Sanjosex: En general a mi em sembla que tot ha estat molt fluït, fet a foc lent i deixant que les decisions caiguessin pel seu propi pes. Suposo que l'edat ajuda a fer les coses al ritme i de la manera més pràctica i encertada. A cada cançó hem fet una tria de les paraules que ens semblaven millors. De vegades actualitzant-les, però de vegades deixant-les a l'antiga. De la gravació sí que em quedarà el record de la meua dificultat per cantar "Serrallonga". Va ser una autèntica crisi, no hi havia manera que la pogués acabar i finalment, en una sola presa després d'anar a fer un volt pels voltants de Music Lan, va sortir!

Càntut és molt més que un disc. Va sorgir d'un web i també s'ha convertit en un festival. Ho heu viscut com una experiència integral?

Sanjosex: Jo ho he viscut molt a gust, sense la pressió de ser l'únic protagonista, podent-me centrar en la meva feina i formant part d'un grup de gent que creu en un projecte i el vol fer realitat. Per mi ha estat una experiència enriquidora i sovint emocionant.

Com va ser el procés d'anar fent una tria de les cançons d'un cançoner tan extens?

Sanjosex: Jo havia de fer l'exercici d'entrar-hi, perquè tenia i tinc menys experiència en el món de la música dita tradicional. Per això mateix vaig fer l'escolta dos cops i en vaig fer una primera tria. Una tria feta des les sensacions, gens racional.

El disc és molt divers. Com ho vau lligar tot plegat?

Sanjosex: Volem pensar que el disc és tan divers com el cançoner que hi ha al web, de fet aquest era l'objectiu, mostrar-lo. El que ho unifica tot és el grup i el so. La base d'un acordió, un violí i una guitarra, tot amorosit per la destresa d'en Jordi Casadesús a la producció i al so.

Carles Belda: I jo, com una nova oportunitat per gaudir de la gent i el cançoner d'una vegueria important.